

Альпина Бизнес Букс, 2005. — 478 с. — (Серия «Модели менеджмента ведущих корпораций»)

5. Niven P.R. Balanced Scorecard. / P.R. Niven - NY, John Wiley & Sons, Inc., 1998.

6. Krugman P. R. International Economics: Theory and Policy. / P. R. Krugman, M. Obstfeld— 1988; 8-е изд.: Prentice Hall, 2008. — 712 p.

7. Maritime Labour Convention (MLC), 2006, - 110p.

8. Примачев Н. Т. Принципы интеграции в торговом судоходстве: монография / Н.Т. Примачев, А.Н. Примачев.- Одесса: Феникс, 2006. - 360 с.

9. Пугель, Т. А. Международная экономика.: учебник для вузов: [пер. с англ.] / Т. А. Пугель, П. Х. Линдерг.— М.: Дело и сервис, 2003. — 800 с.

10. Котлубай М.И. Становление морского транспорта в рыночной среде: монография / И.М. Котлубай. – Одеса : ИПРЭЭИ НАН Украины, 2005. – 224 с.

*Рецензент д.э.н., профессор ОНМА Примачев Н.Т.
Эксперт редакционной коллегии к.э.н., доцент УкрГАЖТ Елагин Ю.В.*

УДК 657.48

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ ЗА ПОДАТКОМ НА ПРИБУТОК В УМОВАХ ЧИННОСТІ ПОДАТКОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Шерепа К.М., к.е.н., доцент (ДЕТУТ)

В статті автор приділив увагу дослідженню особливостей організації обліку розрахунків за податком на прибуток в умовах чинності ПКУ.

Ключові слова: податки, бухгалтерські документи, ПКУ, об'єкт оподаткування.

ОРГАНИЗАЦИЯ УЧЕТА РАСЧЕТОВ ПО НАЛОГУ НА ПРИБЫЛЬ В УСЛОВИЯХ ДЕЙСТВИЯ НАЛОГОВОГО КОДЕКСА УКРАИНЫ

Шерепа К.Н., к.э.н., доцент (ДЕТУТ)

В статье автор уделил внимание исследованию особенностей организации учета расчетов по налогу на прибыль в условиях действия НКУ.

Ключевые слова: налог на прибыль, доходы, расходы, амортизация, авансовые взносы, ставка налогообложения.

ORGANIZATION OF ACCOUNTING OF INCOME TAXES FORCE IN THE TAX CODE OF UKRAINE

Sherepa K.M.

In the article, the author paid attention to the study of features of accounting for income tax in force CLE.

Keywords: income tax, income, expenses, depreciation, advance payments, tax rate.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Значний податковий тиск на підприємства та незначне його зниження в динаміці підштовхує платників податків оптимізувати податки різними методами як законними, так і незаконними.

Нестабільність податкового законодавства, часті зміни в законодавчих актах щодо окремих податків і нововведення в розрахунках з бюджетом теж нерідко призводять до помилок та неточностей при розрахунках та сплаті податків, їх обліку. Найчастіше помилки та неточності з'являються в

обліку податкових зобов'язань та їх погашень в перехідний період застосування раніше чинних та нових законодавчих актів, які тільки набирають чинності.

З огляду на зміни в податковій політиці держави, необхідність подальшого вдосконалення оподаткування 02.12.2010 р. Верховною Радою України ухвалено Закон №2755-VI Податковий кодекс України (далі ПКУ).

В ПКУ повніше й чіткіше дано визначення понять системи оподаткування: платники податків і зборів, об'єкти оподаткування, обов'язки, права і відповідальність платників податку, види податків

і зборів, адміністрування податків тощо. Разом з тим до ПКУ знову ж таки внесена нескінченна множина змін та доповнень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Дослідженням проблем щодо реформування податкового законодавства України у контексті нарахування податку на прибуток підприємств присвячено наукові роботи різних вчених, серед яких, зокрема, виокремимо Євтушевську О.О. [6], Мединську Т.В. [7], Грудзевич І.Т. [5], Ганяйло О.М., Колеснікову О.М. [4] та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Не дивлячись на велику кількість публікацій з досліджуваної проблеми, на нашу думку, недостатньо пропрацьованими є питання щодо визначення податку на прибуток підприємств та його нарахування в умовах реформування податкового законодавства.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Тому метою статті є визначення особливостей порядку зарахування та сплати податку на прибуток, а отже, особливості організації обліку в умовах чинності ПКУ з врахуванням змін та доповнень до нього.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Податкове законодавство України, крім ПКУ, складається з Конституції України, Митного кодексу України та інших законів з питань митної справи у частині регулювання правовідносин, що виникають у зв'язку з оподаткуванням ввезіним або вивезіним митом операцій з переміщенням товарів через митний кордон України; діючих міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України і якими регулюються питання оподаткування; нормативно-правових актів, прийнятих на підставі та на виконання ПКУ.

Відповідно до ПКУ, введеного в дію, окрім окремих його статей, з 01.01.2011 р. до загальнодержавних, які є обов'язком до сплати на усій території України, крім окремих видатків, належать такі податки та збори:

- податок на прибуток підприємства;
- податок на доходи фізичних осіб;
- податок на додану вартість (далі ПДВ);
- акцизний податок;
- збір за першу реєстрацію транспортного засобу;
- екологічний податок;
- рентна плата за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами, транзитне транспортування трубопроводами природного газу та аміаку територією України;
- рентна плата за нафту, природний газ і

газовий конденсат, що видобувається в Україні;

- плата за користування надрами;
- плата за землю;
- збір за користування радіочастотним ресурсом України;
- збір за спеціальне використання води;
- збір за спеціальне використання лісових ресурсів;
- фіксований сільськогосподарський податок;
- збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства;
- мито;
- збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на електричну та теплову енергію, крім електроенергії виробленої кваліфікованими когенераційними установками;
- збір у вигляді цільової надбавки до діючого тарифу на природний газ для споживачів усіх форм власності;

До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених ПКУ, рішеннями сільських, селищних і міських рад у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад, а саме:

- податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- єдиний податок;
- збір за впровадження деяких видів підприємницької діяльності;
- збір за місця паркування транспортних засобів;
- туристичний збір.

З дня прийняття Податкового кодексу України та набранням його чинності відбулися і відбуваються істотні зміни щодо:

- визначення об'єкта оподаткування;
- порядку визначення доходів;
- складу витрат та порядку їх визначення;
- класифікаційних груп основних засобів та інших необоротних активів, методах нарахування амортизації;
- визначення ставок оподаткування для окремих категорій платників;
- наданні податкових пільг;
- оподаткуванні дивідендів;
- строках сплати податку та подання податкової декларації;
- умовах та розмірах штрафних (фінансових санкцій) за порушення законів з питань оподаткування тощо.

Одним із основних загальнодержавних прямих податків, що сплачується підприємством є податок на прибуток. Підприємства є платниками податку з прибутку, тому що переважна більшість з них здійснюють комерційну господарську діяльність, спрямовану на отримання прибутку.

Платниками податку на прибуток є резиденти та нерезиденти. З числа резидентів платником податку є:

- суб'єкти господарювання;
- юридичні засоби та їх відокремлені підрозділи, що проводять господарську діяльність як на території України, так і за її межами;
- управління залізниці, яке отримує прибуток від основної діяльності залізничного транспорту (доходи залізниць від основної діяльності визначаються в межах надходжень доходу, перерозподіленого між залізницями в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України);
- підприємства залізничного транспорту та їх структурні підрозділи, які отримують прибуток від неосновної діяльності;
- неприбуткові установи їх організації у разі отримання прибутку від неосновної діяльності.

З числа нерезидентів платниками податку є фізичні особи, а також юридичні особи, створені у будь-якій організаційно-правовій формі, постійні представництва нерезидентів, які отримують доходи, джерелом походження яких є Україна, за винятком установ та організацій, що мають дипломатичні привілеї, згідно з міжнародними договорами України.

Платник податку з відокремленими підрозділами (філіями) згідно з прийнятим рішенням тим може сплачувати консолідований податок на прибуток.

Принципово новим в ПКУ є визначення об'єкту оподаткування. Об'єктом оподаткування є прибуток з джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом зменшення суми доходів звітного періоду на собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг на суму інших витрат звітного періоду (податкового періоду).

Доходи – загальна сума платника податку від усіх видів діяльності, отриманого (нарахованого) протягом звітного періоду в грошовій, матеріальній або нематеріальній формі як на території України, її континентальному шельфі у виключній (морській) економічній зоні, так і за її межами.

Доходи отримані (нараховані) платниками податку в іноземній валюті у зв'язку з продажем товарів, виконанням робіт, наданням послуг, перераховується в національну валюту, за обмінним курсом, що діяв на дату визначення доходів, а в частині раніше отриманої оплати за курсом, що діяв на дату її отримання.

Собівартість виготовлених та реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг складається з витрат безпосередньо пов'язаних з виробництвом таких товарів, виконанням робіт, наданням послуг та витрат на збут, пов'язаних з їх реалізацією.

Витрати, здійснені (нараховані і іноземній валюті у зв'язку з придбанням у звітному податковому періоді товарів, робіт, послуг), у встановленому порядку включаються до витрат такого звітного податкового періоду шляхом перерахування в національну валюту, за операційним курсом національної до іноземної валюти, що діяв на дату здійснення операції з такого придбання, а в частині раніше передбаченої оплати – за таким курсом, що діяв на дату здійснення оплати.

Доходи і витрати нараховуються з моменту їх виникнення, незалежно від сплати коштів, якщо інше не передбачено розділом III ПКУ.

Не враховуються підприємством при визначенні оподаткованого прибутку витрати:

- пов'язані з веденням господарської діяльності;
- платежі платника податку в сумі вартості товару на користь комітента, принципала тощо за договорами комісії, агентськими договорами, іншими аналогічними договорами, перераховані на виконання цих договорів;
- суми попередньої (авансової) оплати товарів, робіт, послуг;
- витрати на погашення основної суми кредитів (крім повернення поворотної фінансової допомоги);
- витрати на придбання та поліпшення основних засобів, нематеріальних активів та витрати, пов'язані з прибутком корисних копалин;
- суми податку на прибуток (крім платників, які не зареєстровані як платники ПДВ), ПДВ, включеного до ціни товару (роботи, послуги), податків на доходи фізичних осіб;
- дивіденди та інші витрати згідно пунктів 139.1.6-139.15 статті 139 ПКУ тощо.

Для цілей оподаткування прибутку відповідно до статті 145 пункту 145.1 ПКУ основні засоби та інші необоротні матеріальні активи класифікуються на 16 груп, а нематеріальні активи на 6 груп, для яких ПКУ визначено мінімально допустимі строки корисного використання.

При цьому до основних засобів відносяться матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин, наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів вартість яких не перевищує 2500 грн, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів, що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 2500 грн і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в

експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за один рік).

Амортизація основних засобів нематеріальних активів в податковому обліку нараховується із застосуванням тих же самих методів, що й в бухгалтерському обліку згідно з обліковою політикою: прямолінійного; зменшення залишкової вартості; прискореного зменшення залишкової вартості; кумулятивного; виробничого.

ПКУ розділом XX «Перехідні положення» встановлено ставки податку на прибуток [1]:

- з 01.04.2011 по 31.12.2011 р. включно – 23%;

- з 01.01.2012 по 31.12.2012 р. включно – 21%;

- з 01.01.2013 по 31.12.2013 р. включно – 19%;

- з 01.01.2014 р. – 16% (ця ставка є основною ставкою податку на прибуток).

Тимчасово до 01.01.2020 р. звільняється від оподаткування:

- прибуток виробників біопалива, отриманий від його продажу;

- прибуток виробників електричної і теплової енергії з використанням біопалива;

- прибуток виробників техніки, обладнання, устаткування, визначених статтею 7 Закону України «Про альтернативні види палива» для виготовлення і реконструкції технічних і транспортних засобів, які споживають біопаливо одержаний від продажу зазначеної техніки, обладнання, устаткування, що були вироблені на території України, при дотриманні порядку цільового використання, вивільнених від податку коштів;

- прибуток підприємства, отриманий від господарської діяльності з видобування та використання газу (метану) вугільних родовищ, що здійснюється відповідно до Закону України «Про газ (метан) вугільних родовищ», при дотриманні порядку цільового використання вивільнених від податку коштів.

Тимчасово терміном на 10 років, починаючи з 01.01.2011 р. звільняється від оподаткування [1]:

а) прибуток суб'єктів господарської діяльності, отриманий від наданих готельних послуг (група 55 КВЕД ДК 009:2005) у готелях категорії «п'ять зірок», «чотири зірки», «три зірки» (за умови, що дохід від реалізації послуг з надання номера тимчасового проживання складає не менше 75% сукупного доходу такого готелю за відповідний податковий (звітний) період;

б) прибуток отриманий від основної діяльності підприємств легкої промисловості (група 17 – група 19 КВЕД ДК 009:2005), крім виробників продукції з давальницької сировини, згідно із законодавством;

в) прибуток підприємств галузі

електроенергетики (клас 40.11 група 40 КВЕД ДК 009:2005) від продажу електроенергії, виробленої з відновлювальних джерел енергії;

г) прибуток, отриманий від основної діяльності підприємств суднобудівної (клас 35.11 група 35 КВЕД ДК 009:2005) промисловості;

д) прибуток підприємства літакобудівної промисловості, отриманий від основної діяльності (підклас 35.30.0 клас 35.30 група 35.3 розділ 35 КВЕД ДК 009:2005), а також від проведення такими підприємствами науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (підклас 73.10.2 клас 73.10 група 73.1 розділ 73 КВЕД ДК 009:2005), які виконуються для потреб літакобудівної промисловості;

є) прибуток підприємств машинобудування для агропромислового комплексу (клас 29.31 і 29.32 групи 29.3 розділу 29 КВЕД ДК 009:2005).

Тимчасово до 01.01.2015 р. звільняється від оподаткування прибуток видавничо-поліграфічних підприємств, отриманий ними від виготовлення на території України книжкової продукції, крім продукції еротичного характеру.

Тимчасово до 01.01.2016 р., не включаються до доходів суми коштів або вартість майна, отримані суб'єктами кінематографії, мультиплікації і спрямовані на виробництво національних фільмів при дотриманні встановленого порядку використання коштів та інші доходи суб'єктів окремих видів діяльності згідно з пунктами 20-26 розділу XX «Перехідні положення» ПКУ.

Якщо емітент, крім суб'єктів господарювання, які є платниками фіксованого сільськогосподарського податку, корпоративних прав приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам, то податок на прибуток вноситься до бюджету авансовим внеском в розмірі ставки 16% від суми дивідендів до/або одночасно з виплатою дивідендів незалежно, чи є особа платником податку чи ні.

Сума авансового внеску податку на прибуток попередньо сплаченого протягом звітного періоду зменшує суму нарахованого податку звітного періоду.

Для цілей розділу III «Податок на прибуток» статтею 152, пункти 152.9 ПКУ первісно передбачалось використання таких податкових періодів: календарні квартали, півріччя, три квартали, рік.

Але, як відомо, з березня 2013 р. законом України від 05.07.2012 р. №5083-VI змінено використання цих податкових періодів і встановлено перехід до декларування та сплати податку з прибутку на період березень 2013 – лютий 2014 р. на податковий період в один рік.

Разом з тим слід наголосити, що такий порядок залежить від розміру доходу

підприємства, отриманого за попередній 2012 р. (відповідно більше чи менше 10 млн. грн), тобто це стосується не всіх платників.

За таким встановленим порядком платники податку на прибуток щомісяця сплачують авансовий внесок з податку на прибуток у розмірі не менше 1/12 нарахованої суми такого податку за попередній звітний (податковий) рік без подання податкової декларації. Винятком у цьому відношенні є: новостворені підприємства; виробники сільськогосподарської продукції, дохід від продажу якої перевищує 50% загальної суми доходу; неприбуткові установи та організації, що зареєстровані в Реєстрі неприбуткових установ та організацій, що отримали дохід від допоміжної діяльності, платники податків, у яких доходи, що враховуються при визначенні об'єкта оподаткування, за останній річний звітний податковий період не перевищують 10 млн. грн [2].

Новоствореними підприємствами для цілей авансових внесків вважаються платники, які взяті на облік в органах ДПС протягом року, в якому передбачена сплата авансових внесків, при цьому показник доходу необхідно брати з рядка 01 «Доходи, що враховуються при визначенні об'єкта оподаткування» (ряд.02+ряд.03) з декларації податку на прибуток.

Іншими словами податки, які взяті на облік в органах ДПС протягом року, в якому передбачено сплата авансових внесків.

Отже, платники податку державна реєстрація яких відбулася протягом IV кварталу 2012 р. за 2013 р. від оплати авансових внесків звільнюються.

Це пояснюється тим, що платники податку, які зареєстровані та взяті на облік в органах ДПС протягом IV кварталу 2012 р. вперше повинні будуть відвітуватися з податку на прибуток за підсумками 2013 р. Для таких платників згідно з пунктом 152.9.2 ПКУ перший звітний період настає починаючи з дати взяття на облік в органах ДПС, а закінчується в 2013 р. Оскільки декларацію з податку на прибуток за підсумками 2012 р. такі платники подавати не зобов'язані, то навіть при перевищенні доходів за IV квартал 2012 р. межі в 10 млн. грн розраховувати та сплачувати авансові внески за березень 2012 р. по лютий 2014 р. такі підприємства не будуть.

Платники податків, які згідно з пунктом 57.1 ПКУ повинні сплачувати авансовий внесок, але за підсумками першого кварталу звітного (податкового) року не отримали прибуток або отримали збиток, то починаючи з квітня до кінця 2013 р. вони теж можуть не сплачувати свої податкові зобов'язання такі платники визначаються на підставі податкової декларації за півріччя, 9 місяців та рік.

Граничний строк сплати місячних

авансових платежів за період 2013-2014 рр. – останній день відповідного місяця.

Авансові внески з податку на прибуток і за себе, і за «філії» сплачує головне підприємство.

Якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів, що сплачує податок поквартально за підсумками податкового року є від'ємне значення, то сума такого від'ємного значення підлягає включенню до витрат першого календарного кварталу наступного податкового року. Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками півріччя, трьох кварталів та року здійснюється з урахуванням зазначеного від'ємного значення попереднього року у складі витрат таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного погашення такого від'ємного значення [3].

Орган державної податкової служби не може відмовити у прийнятті податкової декларації, яка містить від'ємне значення як результат розрахунку такого від'ємного значення.

Якщо від'ємне значення як результат розрахунку об'єкта оподаткування декларується платником податку протягом чотирьох послідовних податкових періодів, то орган державної податкової служби має право провести позапланову перевірку правильності визначення об'єкта оподаткування.

Платники податку самостійно:

- обчислюють прибуток, що підлягає оподаткуванню;

- визначають суми авансових внесків та суми податкових зобов'язань за звітний період: календарний квартал, календарне півріччя, календарний рік;

- складають податкову декларацію і заповнюють її в гривнях без копійок, дотримуючись правил заокруглення.

При сплаті авансових внесків сума переплати податку на прибуток в цілому за календарний податковий рік, як правило, на підставі відповідної заяви платника у зв'язку з проблемними неув'язками ПКУ і зокрема пункту 37.1 має бути повернена на поточний рахунок підприємства.

Прийняті зміни до порядку оподаткування прибутку підприємством повинні бути внесені до облікової політики підприємства.

Первинними документами в бухгалтерському обліку для нарахування податку на прибуток виступають довідки-розрахунки бухгалтерії, а перерахування (сплата) здійснюється на підставі платіжних документів, чеків, підтвердженням спеціальним штампом «прийнято до оплати» та виписками банків. У податковому обліку основним первинним документом є податкова накладна [8].

Аналітичний облік розрахунків за податком на прибуток ведеться на аналітичному

рахунку «Податок на прибуток».

Для синтетичного обліку податку на прибуток задіюється субрахунок 641 «Розрахунки за податками».

Обліковим регістром при журнально-ордерній формі обліку податку на прибуток є журнал №3 та відомість №3.6.

У фінансовій звітності зобов'язання за податком на прибуток разом з іншими видами податків однією сумою відображаються в розділі IV пасиву балансу.

В примітках до річного звіту зазначається, чи була у звітному році податкова перевірка розрахунків за податками і платежами та результати такої перевірки.

В податковому обліку розрахунки за податком на прибуток відображається в Декларації з податку на прибуток.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших робіт у даному напрямку. З прийняттям ПКУ відбулось явне зближення податкового обліку щодо розрахунку та сплати податку на прибуток з бухгалтерським обліком: зникли поняття «валові доходи», «валові витрати», «податкові класифікаційні групи» основних засобів, з метою оподаткування прибутку основних засобів інших необоротних матеріальних та нематеріальних активів.

Класифікація необоротних активів в бухгалтерському і податковому обліку є ідентичною і регулюється статтею 145 ПКУ. Методи нарахування амортизації необоротних активів юридичними і фізичними особами – підприємствами з метою оподаткування податком на прибуток в бухгалтерському і податковому обліку також не відрізняються між собою. В податковому обліку з 01.01.2011 р. застосовуються методи амортизації бухгалтерського обліку, затверджені обліковою політикою підприємствам. З метою досягнення правильного нарахування сум амортизації за весь строк використання (експлуатації) об'єктів необоротних активів у ПКУ передбачено і встановлено мінімально допустимі строки їх служби (строки амортизації.), що вимагає внесення відповідних змін до облікової політики підприємства.

Податковий облік, починаючи з 01.04.2013 р. поступово наближається до місячного періоду нарахування амортизації, тобто такого, який застосовується в бухгалтерському обліку, що

права з деякими обмеженнями.

Проте констатація фактів частих змін законодавчих актів щодо регулювання податків, в тому числі податку на прибуток, а, отже, і й організації їх обліку та внесення доповнень до них залишається безперечною, тому бухгалтер, організовуючи такий облік повинен про це пам'ятати.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Податковий кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-vi>
2. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо державної податкової служби у зв'язку з проведенням адміністративної реформи» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5083-vi>
3. Бухгалтерський облік на залізничному транспорті: теорія, методологія, практика / За загальною редакцією д.е.н., проф. Макаренко М.В. – К.: ДЕТУТ, 2012. – 816 с.
4. Ганяйло О.М. Проблемні аспекти обліку податку на прибуток [Електронний ресурс] / О.М. Ганяйло, О.М. Колеснікова. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Evu/2011_17_1/Ganiailo,%20Kolesnikova.pdf
5. Грудзевич І.Т. Проблеми та перспективи розвитку регулюючої функції податку на прибуток підприємств [Електронний ресурс] / І.Т. Грудзевич, А.М. Момчева. – Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Natural/nvnu/ekonomika/2008_7/3/Grydzevuch.pdf
6. Євтушевська О.О. Особливості визначення податку на прибуток згідно з податковим кодексом України / О.О. Євтушевська // Економіка харчової промисловості. – 2012. – №1(13). – С. 32-34.
7. Мединська Т.В. Податок на прибуток підприємства у контексті реформування податкового законодавства України / Т.В. Мединська, Р.Ю. Корзун // Науковий вісник НЛТУ України. – 2012. – Вип. 22.1. – С. 308-313.
8. Податок на прибуток 2013 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nibu.factor.ua/ukr/catalogue/issue.html?id=32112&go=%CF%E5%F0%E5%E9%F2%E8>

*Рецензент д.е.н., професор ДЕТУТ Стасишен М.С.
Експерт редакційної колегії к.е.н., доцент УкрДАЗТ Уткына Ю.М.*